

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22756/2024
06.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Радославе Мађаров, Зорице Булајић, Бранислава Босиљковића и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обојице из ..., чији је заједнички пуномоћник Снежана Богдановић, адвокат из ..., против тужених ЈП „Србијашуме“ Београд, ШГ „Борања“ Лозница, чији је пуномоћник Тања Дуновић, адвокат из ... и ВВ пр, СУР „Напредак“ из Брштице, чији је пуномоћник Александар Грујичић, адвокат из ....., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог ВВ пр, СУР „Напредак“ из Брштице изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1505/24 од 14.08.2024. године, у седници одржаној 06.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог ВВ пр, СУР „Напредак“ из Брштице, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1505/24 од 14.08.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог ВВ пр, СУР „Напредак“ из Брштице, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1505/24 од 14.08.2024. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев туженог ЈП „Србијашуме“ Београд, ШГ „Борања“ Лозница за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1505/24 од 14.08.2024. године, одбијене су жалбе тужених првог и другог реда и потврђена пресуда Основног суда у Лозници П 1614/21 од 11.03.2024. године којом су тужени обавезани да тужиоцима солидарно на име накнаде штете исплате 970.284,43 динара са законском затезном каматом од 07.11.2023. године до исплате, као и да им надокнаде парничне трошкове од 898.909,25 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Одбијени су захтеви тужених за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени ВВ пр, СУР „Напредак“ из Брштице је, на основу члана 404. ЗПП, благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужено јавно предузеће је поднело одговор на ревизију и поставило захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијаном пресудом одлучено је да је тужени предузетник, као извођач радова, солидарни обвезник накнаде штете која је настала на пољопривредном земљишту тужилаца, са туженим јавним предузећем, као наручиоцем радова сечења, извлачења и лагеровања дрва из државне шуме. Имајући у виду да чињенично утврђење у свакој конкретној парници опредељује примену меродавног материјалног права, а да је у конкретном случају одлука о солидарној одговорности тужених заснована на члану 207. Закона о облигационим односима, по оцени Врховног суда не постоје правна питања која би налагала одлучивање о изјављеној ревизији као о посебној. Наиме, уз ревизију нису достављене одлуке као доказ различитог поступања суда у битно истоврсној чињеничној ситуацији, а не постоје ни друга правна питања због којих би било оправдано да се у конкретном случају одлучи о изјављеној ревизији као о посебној.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије као редовне у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 06.10.2016. године. Вредност предмета спора по смањеном захтеву од 970.284,43 динара, према средњем курсу Народне банке Србије за 1 евро на дан подношења тужбе представљала динарску противвредност 7.877 евра и не прелази новчани износ који омогућује изјављивање ревизије.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Одлука о трошковима насталим подношењем одговора на ревизију донета је на основу одредби чланова 165. став 2. и 154. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**